

บทที่ 1

บทนำ

ลำไย เป็นไม้ผลเขตร้อน พืชร่วมตระกูลที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจได้แก่ เงาะ และลิ้นจี่ ลำไยเป็นผลไม้ที่สำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่งของประเทศไทย สามารถเก็บเกี่ยวได้นาน 10 - 20 ปี โดยแหล่งปลูกที่สำคัญอยู่ในเขตภาคเหนือ เช่น ลำพูน เชียงใหม่ เชียงราย น่าน แพร่ ลำปาง อุตรดิตถ์ และตาก เป็นต้น และทางภาคอื่นๆ มีการปลูกบ้างแต่ก็มีไม่มากนัก (พาวิณ, 2543)

สถานการณ์การผลิตลำไยในปัจจุบันมีข้อจำกัดต่างๆ เช่น คุณภาพผลที่ยังไม่ได้มาตรฐาน ผลลำไยคุณภาพต่ำ ผลมีขนาดเล็ก เปลือกค่อนข้างบาง ผิวไม่เรียบ มีรอยตำหนิ และน้ำทำให้จำหน่ายได้ในราคาที่ต่ำ ซึ่งสถานการณ์ในปัจจุบันนี้ มีการเร่งให้ลำไยออกผลตลอดทั้งปี จึงประสบปัญหาลำไยมีผลขนาดเล็ก ได้ลำไยเกรดคละไม่เป็นที่นิยมของตลาดต่างประเทศ มีปัญหาเรื่องราคา จึงมีการดำเนินการเพื่อแก้ไขคุณภาพของผลผลิตลำไย การขยายขนาดของผลเป็นการปรับปรุงคุณภาพผลให้เป็นที่ยอมรับของตลาดมากขึ้น มีวิธีจัดการคือ 1. การควบคุมจำนวนดอก 2. การควบคุมจำนวนผล 3. การใช้ฮอร์โมนพืช โดยใช้บราสิโนสเตียรอยด์ เข้มข้น 0.01 มิลลิกรัมต่อลิตร พบว่าสามารถเพิ่มขนาดของผลลำไยได้ ชรัสนันท์ (2548) แต่บราสิโนสเตียรอยด์ เป็นสารที่มีราคาค่อนข้างสูง และหาได้ยากในท้องตลาด จึงได้นำสารสเตียรอยด์สังเคราะห์ ได้แก่ เด็กซามีธาโซน ร่วมกับสารควบคุมการเจริญเติบโต (PGRs) มาใช้ในการทดลอง เพื่อใช้ทดแทน บราสิโนสเตียรอยด์

ในการศึกษาครั้งนี้เลือกใช้สารหลายชนิด ได้แก่ เด็กซามีธาโซน (สเตียรอยด์สังเคราะห์) บราสิโนสเตียรอยด์ จิบเบอเรลลิน ออกซิน และไซโตไคนิน ฉีดพ่นสารที่ต้นลำไย เพื่อศึกษาหาแนวทางที่เหมาะสมในการเพิ่มขนาด และคุณภาพผลลำไยพันธุ์คอ และเป็นแนวทางในการใช้ประโยชน์จากสารควบคุมการเจริญเติบโตพืชอย่างถูกต้อง และเหมาะสม ในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาผลของเด็กซามีธาโซนต่อการเติบโตของผลลำไยพันธุ์คอ และความสัมพันธ์ของเด็กซามีธาโซนกับสารควบคุมการเจริญเติบโตของพืช

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

เพื่อเป็นแนวทางในการเพิ่มขนาดของผลลำไยให้ใหญ่ขึ้น และผลภายในช่อมีขนาดสม่ำเสมอ ซึ่งลำไยขนาดใหญ่เป็นที่ต้องการของตลาดทั้งภายใน และภายนอกประเทศ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved